

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Sacramentum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

ignorat: quod putabatur esse excusatio, vnuquisq; pro suo merito remuneratur, ut dicitur in Mat. 25. Chry. in Mat. 25. Quomodo non sit esse interiores laici, quos equales esse contulio est. idem in

minium delictis, & si bene reditum suum reddiderint, vnuquisq; quidem pro sua fide laudatur, villicus autem pro fide omnium remuneratur. Sic & Deus in populo suo ordinauit sacerdotes, ut adu eorum ipsi discerant rationem. Ideo; peccante populo, vnuquisq; quidem pro suo malo puniuntur, sacerdotes autem pro peccatis omnium & bene agente populo, vnuquisq; quidem pro suo bono remuneratur, sacerdos autem pro bonis omnium. In Mat. 27. hom. 50.

Alterum mandatum Dei sine altero non potest, ut puta si interroget quis in adificationem domorum, quae pars melior, dicit fundamentum. Sed sicut adificatio non potest esse, nisi fuerit fundamentum; Ita nec fundamentum esse potest nisi adificatio fuerit subsecuta. Sic ergo fundamentum dignius est adificatione, non villius. Sicut caput dignius quam membra, tamen nec membra sine capite, nec caput sine membris: Sic digniores sacerdotes quam populus. Hom. 37. epist. ad Hebr.

Proci: Quomodo modum amatores ab ipsa pulchritudine, quae circa sensum apparet, ad diuinam paulatim pulchritudinem ratione progrediuntur. Sic & Sacerdotes antiqui, cum considerarent in rebus naturalibus cognitionem quandam compassionemq; aliorum ad alia, & manifestorum ad vires occultas, & omnia in omnibus inuenirent, sacram eorum scientiam condiderunt, agnouerunt enim & in infimis suprema, & in supemis infima: in caelo quidem terrena secundum causam, modoq; caelesti: in terra vero caelestia, sed modo terreno. De sacri Magia.

Lamblicus: Sicut natura ex occultis rationibus manifesta facit, ita sacerdos adhibet manifestas, ut occulta significet. Sacerdos operatur sepe multa quibus aliquid simile propriumque diuinis efficit, quae quidem cognitione aliquid diuinitus attrahat. Interea operatur & multa per quae purificet animam, ac mala nobis auertat. De mysticis.

Ignatius: Nemo potior est Deo, neq; similis ei: neq; Episcopo honorabilior in Ecclesia sacerdotum Deo generenti pro mundi salute: neque regi similis qui est in exercitu, pacem, & beneuolentiam omnibus principibus cogitant. Qui enim honorat episcopum, honorabit a Deo: & qui inhonorauerit eum, a Deo inhonorabitur. Si enim quis contra regem inturges, donatione dignus est: quomodo vitio nec euadere poterit, qui praeter Episcopum aliquid egerit. Sacerdotum enim est summa omnium honorum, quae in hominibus consistunt, quod si quis in honorauerit, Deum inhonorat, & Dominum Iesum Christum, primogenitum totius creaturae, & solum naturae principem sacerdotem Dei. in ep. ad Smyrneses.

D. Augustinus: Si superbus fuerit minister, cum diabolo computatur: sed non contaminatur donum Christi, quod per illum fluit, purum est: quod per illum transit, liquidum est, venit ad fertilem terram, quia ipse lapideus est, quia ex aqua fructum ferre non potest: per lapideum canalem transit aqua ad arcolas: in canali lapideo nihil gerans, sed tamen hortis plurimum fructum affert. Spiritus enim virtus sacramenti ita est, ut lux & ab illuminandis purra excipitur, si per immundos transeat, non inquinatur. In loan. 1. 1. 3.

POETARVM DICTA.

Quid. Pont. 1. Vltimor, manoque, locum dato sacra ferentia Non mihi sed magno poscitur ille Deo, Sc. Talia caelestes fieri praecordia gaudent, Si sua quid valeant munita, teste probent. Plaut. Rud. Quis homo est tanti consilientia, Qui sacerdotem audeat violare: Et mala cum magno ius hercule fecit. Tibul. 2. 1. Vaqueq; abesse procul iubeo, discedite ab aris, Quae tali hebeterna gaudia nocte venis. Capta placet inperis, pura cum vesse venitis, Et manibus parit sumite fontis aquam, Stat. 3. Sil. 3. Procul hinc, procul ue narentes: Si cui corde nefas tacitum, si si que senectus Longa patris, si quis pulsat a consensu unquam Vestra. Et inferna regidum rimet. Excon urna, Infontes, casti que voco.

SIMILITVDINES.

Sacerdotes praelati sunt in populo, sicut stomachus corpori et hominis. Si stomachus dolet, corpus aegrotat, &c. in Mat. 23. Sacerdos in vilibus sit obsecratis, die declinante ad occasum, quod ergo colles videtis obscurari, quis dubitat, quin iam nox sit. primum in secularibus & laicis Christianis incipit praualere iniquitas peccatorum. Nunc autem quando iam vides, quod sacerdos in summo vertice spiritualium dignitatum, qui monuit quae sunt mundi. in ca. 20. Mat. 23. Sacerdos, qui iustitiam, aut quaecumque aliam proficitur artem, etiam si non spondeat, tamen per hoc ipsum quod futuram proficit, etiam, & opificum vel magisterium artem eius aperuit, ut non tamen omnibus popondisse, ut sine reprehensione impleat, quod proleus est aeternae sacerdos, & omnis clericus, et si specialem non promittat, tamen per hoc ipsum, quod doctor constituitur, statim promittit Deo videtur in omnibus obadiu- tate. Deo. in ca. 21. Mat. 40.

EXEMPLA BIBLICA.

Sacerdotum benedictionis Exempla. Heli. 1. Sam. 2. 2. 10. Sacerdotum Regis Ezechiae. 9. Paral. 30. 2. 27.

HIEROGLYPHICVM.

Erat amiculi siue redimiculi species, cui nomen Turulo prius mox Titulo fecerunt: ornamentum quippe capitis in lublime surgens purpurea vitra redimitum, instar Coni galeriae rosarum eo Sacerdotem hieroglyphice significabant. Quin & vxores & ministrae Flamini, eo cranii stamine insignes Pier. Val. lib. 4. p. 938. F.

Vide Clericum, Minister, Pastor.

Sacramentum.

DEFINITIONES ET ETYMOLOG.

Sacramentum a sacrum venit, quod Graece ἱερός, & ῥό, dicitur, Est inuisibilis gratiae visibilis forma. sec. Aug. Sacramentum est materiale elementum, extrinsecus oculis suppositum, ex institutione figurans, & similitudinem repraesentans, ex sanctificatione aliquam gratiam inuisibilem continens, secundum Hug. de sacram. l. 6. par. 9. 1. 2. Sacramentum est sacre re signum, in quo sub tegmento visibilium diuina virtus salutem secretis operatur. Sacramentum etiam est, quod iurandi sacratione interposita geritur, unde sacramentum militare dicitur.

EEEE 4

Loc 1

¶ LOCI BIBLICI.

Sacramentum Græcis *μυστήριον*, dicta à folis Ecclesiæ pastoribus & feruis administranda, *Matth. 23. 19. 1. Cor. 4. 1.* à Christo separata, quid valeant, *Hebr. 9. 10. 10.* Sacramenta & alia externa in Ecclesiâ piis & impiis communia, *1. Cor. 11. 2. 27. 29. Exempla.* Abraham & domestici, *Gen. 17. 23.* Sichem & Hemor, *34. 24.* Ablalom: Achitophel, & populus, *2. Sam. 15. 12.* Iudas, *Luc. 22. 2. 21.* Simon, *Act. 8. 13.* Sacramenta vetera typi fuerunt nouorum, *1. Cor. 10. 6.*

¶ SENTENTIÆ PATRVM.

Ab *Dei* sapientia homine assumpto, à quo in libertatē vocati sumus, pauca sacramenta saluberrima constituta sunt, quæ societatem Christiani populi, hoc est sub vno Deo liberâ multitudinis continent, sed quidam ipsâ religionem nostram, quamq; manifestissimis celebrationum sacramentis Dei misericordia nolunt esse liberam, feruilibus premunt oneribus. *Aug. in 1. de Vera relig.*

Accedit verbum ad elementum & fit sacramentum etiam ipsum tanquam visibile verbum. *idem tract. 80. in 1000.*

Neque in homine bono aliquis De sacramenta fugiat, neque in homine malo. *Augustin. contra Persil. 5. hab. 1. qu. 1. c. Neque in homine.*

Omnia sacramenta obstant indigne tractantibus: profunt tamen per eos digne summentibus, sicut & verbum Dei. Vnde dictum est: Quæ dicunt, facite; quæ autem faciunt, facere nolite. *idem contra epist. Parmeniani, 5. hab. 1. idem in Omnia sacramenta.*

Multi secularium hominum cum plus sacerdotis vitam quam suam discutiunt in magnam contemptum diuinorum sacramentorum erimen incurunt. Magna enim trabe habentes vulneratos oculos, tam que negligentes, felicitatem tenuem in aliorum conspiciunt oculis: quam dum insaure festinant euellere, erroris in foueam delabuntur: minus quidem considerantes, quod non eos lacerdotum vita laederet, si ipsi humiliter bonis sacerdotum admonitionibus aures accommodarent. Sed dum hypocritarum more, plus illorum famam, quam propriam vitam, vel vitæ negligentiam diuincant, spei nunt sancta n. nita & spiritalia dona. Vnde fit, vt non solum ab eis dicta respiciant sed (quod est deterius) diuina etiam mysteria contemnant, vt nec corporis communionem, nec sanguinis Domini nostri Iesu Christi eorum ministerio consecratam admittant putantes hanc minus esse sanctificationem, si illorum fiat officio, quorum vita eorum oculis videtur ignobilis. Heu! in quam magnum laqueum incidunt, vt diuina & occulta mysteria plus ab aliis sanctificata posse fieri credant: cum vnus idemq; spiritus sanctus in Ecclesiâ diffusa per totum orbem terrarum incomprehensibiliter ea mysteria occulte atque inuisibiliter & operando sanctificet, & benedicendo benedicat. Mysterium itaq; fratres ob hoc dicitur, quod secretam & reconditam habet dispensationem. Sacrificium autem, quasi sacrum factum, quia prece mystica consecratur pro nobis, in memoriam dominicæ passionis. Sacramentum vero est in memoria dominicæ passionis. Sacramentum vero est in aliqua celebratione, cum res gesta ita sit, vt aliquid sanctificate accipiamus, quod sancte accipiendum est. Sunt autem sacramenta baptisma, corpus & sanguis Christi: quæ ob id sacramenta dicuntur, quia sub tegmento corporalium rerum diuina virtus secretius salutem eorum sacramentorum operatur, vnde à secretis virtutibus vel secretis, sacramenta dicuntur, quæ ideo fructuose penes ecclesiam fiunt, quia sanctus in ea manens spiritus, sacramentorum latenter operatur effectum. *Greg. 5. hab. 1. q. 1. Multa secularium.*

Non nocet malitia episcopi neque ad baptismum in infantis neque ad ecclesie consecrationem: quia baptisma à Deo datur, non ab homine venit. Sic & eucharistia, & omnia quæ in altari ponuntur, nõ ab homine, sed à Deo sanctificationem accipiunt. *idem 5. hab. 1. q. 1. Non nocet.*

¶ SIMILITVDINES.

Diui Chrysostomi. Sicut si canibus dederis sanctum, aut porcis margaritas, nec sanctum canes sanctificat, nec margaritæ nutriunt porcos: sed & contra canes coinquinant sanctum & porci margaritas fordidant, vel confringunt: Sic si hominibus caninos vel porcinos mores habentibus, sanctum illos sanctificat, nec mysteria veritatis illos illuminant: sed & contra ipsi sanctum coinquinant, & mysteria veritatis blasphemant. *In capite. 7. Matth. Homil. 17.*

Sicut cibum naturaliter nutritorius est extans, si in eum qui prauis cibis corruptus est, incida, omnia perdit, & corrumpit, efficitur occasio morbi: Sic etiam ista quæ hæc terribilia pertinent sacramenta. *Hom. 17. ad Hebr.*

Sicut cibum corporalis cum ventrem inuierit aduersis humoribus occupatum, & amplius lædit, magis nocet & nullum præstat auxilium: ita & iste spiritalis cibis, si aliquem repererit malignitatem pollutum, magis eum perdat, non sua natura, sed accipientis vitio. *Homil. 31. in epist. ad Hebr.*

Quem admodum vox illa quæ dictum est. Crescite & multiplicamini, & replete terram, semel quidem dicta, citius semper accenditur: peri nature nostræ vim præbens ad generandum. Ita hoc quoque (Hoc est corpus meum) semel dicta in singulis artibus, quæ usque vsq; in præsentem diem, & vsque ad Christi aduentum, hoc sacramentum inter gre perferit. *Homil. de prodit. 1. adit.*

Cyrilli. Sicut si quis liquefacta cere aliam ceram infulserit, iteram cum altera per totum commiscet necesse est: ita si quoniam & sanguinem Domini recepit, cum ipso ita commingatur, vt Christus in ipso & ipse in Christo inueniatur. *Lib. 1. in 1. ad Cor.*

Si mel quam naturaliter dulce sit, eadulcia facit quibus temperatur: Nonne stultum erit, viuificant verbi naturam putare, quod disse homini in quo habitat, viuificandi virtutem? *de bono ad. 1. p. 39.*

Vi panis hic terrestris facit, insbecillitatem carnis nostræ: nens atque conseruans: Ita & ipse per Spiritum sanctum, spiritum nostrum viuificat, & corpus ipsum à corruptione liberat. *de bono ad. 1. p. 39.*

Ambrosii. Singuli accipiunt Christum Dominum, & in singulis portionibus totus est: nec per singulas minuitur, sed integritatem præbet in singulis. Sed quomodo impossibile videtur, verbum Dei, quæ multo spiritualior & potentior est verbo nostro, facta integra in ore omnium sumentium, cum verbum nostrum, quæ totum & integrum, sit in auribus omnium audientium? enim euidentius Christus in seipso manifestus, in eorum ore in quoniam suum discipulis suis dicitur, & cum ipse in eis sumptus comederetur & bibiretur in sacramento, ipse tamen & integer manet in seipso. Sed quid mirum, si Christus carnis & integer manet: cum Sarephana vidua non minus orem conderit, quæ resstante sacra historia, lechythus oleo non minus cum eadem scriptura dicit: Abit, & legitur in uerbo dicitur comedidit ipsa & domus eius. *Dominic. 5. post. Epist.*

Augustini. Qui ea que non intelligunt, & reprehensionem præsentem, vel ita cibem, vel uerba legis esse dicunt, promittuntque sacramentorum, similes sunt hominibus, quibus distillatum aurum non capunt uilitatem: uelut si furus, videns motum aurum, tanquam superfluum oris motus, deforme motum apprehenderet: uel si quisquam cæcus, laudata libi aliqua dona, palpando probare quod dicitur, & parietum leuitatem pertractans, in fenestras conuerteret, ea que uelut inreuerentiam æqualitatem redderet, ea que uelut inreuerentiam pararet. *de bono ad. 1. p. 39.*

Non possunt mali bonos, in eodem agro, in eadem mensura dem patuis, in eadem terribus constituit: quoniam eis commo cant boni, sed altari sacramentis Dei. Communionem sacramentis, qui consentiunt factis malorum. Scriptum est enim: In bellum qui faciunt, sed qui consentiunt facientibus. *con. 1. p. 39.*

Cum eadem luce & sani oculi persunduntur & facit illud mentum est, illis tormentum. Idem cibus alias ualens illud lædit. Idem medicamentum hos curat, illos debilitat. Eadem alios munuit, alios impediunt. Eadem uelut alii reguntur, alii implicamento. Sic & baptismus alii uel ad regnum, ad iudicium. *con. 1. p. 39.*

D. Cyrillanus. Sicut panis communis, quem quod dicitur in ta est corporis: ita panis iste super substantialis, uita est mentis. *Serm. de Eucharistia.*

Quomodo ad potandum uinum ueniri non potest, nisi accipietur ante & premetur: Sic nec nos sanguinem Christi potest accipere, nisi Christus calatus prius fuerit, & pressus, & calatus & pressus, quem credentibus proponat. *Lib. 1. Epist. ad Galatas.*

Quem admodum grana multa in vnum collecta, & commixta, vnum panem faciunt: Sic in Christo, qui est panis & sctus, sciamus vnum esse corpus, cui commixtus sit totus mundus. *adunatus. Lib. 1. Epist.*

Mercator dum quicquam emit, & iam aliquod pignus accepit, meti merces suas nondum habeat, eas tamen habere se credit. Deus suam gloriam nobis promittit in pignus, interim, & iam iam in eucharistia dedit. *De sing. clerici.*

Non sic in sacramento salutari delictorum contagia, vt in carnali & seculari, fordes cunis & corporis abluuntur, vt in carnalibus & ceteris quoque adiumentis, & dolio & peluaia equa, quæ abluuntur, mundari corpulculum possit. Alier peccatis credentibus salutari bus necessitate, & Deo indulgentiam suam largiente, credentibus conferunt diuina compendia. *Lib. 4. Epist. ad Galatas.*

Bertrami. Consideremus fontem sacri baptismi: quoniam fons vite non immerito nuncupatur, quia descendente in peccatoris vitæ nonitate reformat, & de peccato mortuus reuocatur: tiz donat. Non secundum quod aqua conspicitur esse, tantum, istam potentiam obtinet? attamen nisi sanctificatio, tantum obtineret, labem vitiorum nequaquam diluere possit.

PC

POLYANTHE

